

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.10.2007
KOM(2007) 581 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Europas interesse:
at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder**

Kommissionens bidrag til stats- og regeringschefernes møde i oktober

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Europas interesse:
at opnå fremgang i globaliseringens tidsalder**

Kommissionens bidrag til stats- og regeringschefernes møde i oktober

Indledning

Spørgsmålet om, hvordan vi skal reagere på globaliseringen, har i de seneste år fået en stadig mere central placering på EU's politiske dagsorden. Med genlanceringen af Lissabonstrategien i foråret 2005 fik Europa midlerne til at tage konkurrencen på verdensmarkedet op, hvilket er en forudsætning for, at der kan skabes vækst og arbejdspladser i den moderne, globale økonomi. På stats- og regeringschefernes uformelle møde i Hampton Court i oktober 2005 blev det skitseret, hvilke hovedudfordringer globaliseringen har ført med sig på områder som innovation, energi, migration, uddannelse og demografi¹. På Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006 blev man enige om at sætte mere fart i arbejdet med den fornyede Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse og vise retningen for den europæiske økonomi. I 2007 blev man enige om, at Europa skulle være på forkant med de globale bestræbelser på at håndtere klimaændringerne, og at EU skulle føre en fælles politik for sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energi, som kan gøre Europa klar til en tredje industriel revolution.

Samtidig er der i befolkningen blevet større opmærksomhed omkring globaliseringen. Globaliseringen berører alle sider af livet: den åbner døre, skaber muligheder og vækker ængstelse. Den har rystet nogle af de grundlæggende forestillinger om verdensøkonomien og de nationale økonomiske interesser. Den har skabt nye forventninger til, hvordan de offentlige myndigheder bør hjælpe borgerne med at tilpasse sig ændringerne. Den Europæiske Union må samle trådene i denne debat og give et samlet svar på den særdeles krævende udfordring, det er at vise borgerne, at EU er det værktøj, der bedst kan give dem mulighed for at påvirke globaliseringen.

Efter halvtreds år med europæisk integration er medlemsstaternes økonomier nu mere viklet ind i hinanden end nogensinde før, og det har bragt hidtil usete sociale fremskridt. Derfor er det vigtigt for Europa at reagere effektivt på skiftende tendenser i den globale økonomi. Det kan kun ske ved aktivt at fremme EU's interesser som et specifikt mål og skabe en sammenhæng, som man med en national indsats alene ikke er i stand til. Europas interesser må defineres specifikt, præsenteres klart, forsvares hårdnakket og fremmes med beslutsomhed, hvis EU skal kunne være den rigtige platform for fremtiden².

¹ Kommissionens bidrag "Europæiske værdier i en globaliseret verden" - KOM(2005) 525 af 20.10.2005.

² Kommissionens meddelelse "Det globale Europa - i konkurrencen på verdensmarkedet" - KOM(2006) 567 af 4.10.2006.

Denne meddelelse et diskussionsoplæg til stats- og regeringschefernes strategidebat på deres uformelle møde den 18.-19. oktober. Den angiver de næste etaper på den vej, der blev skitseret for to år siden, og beskriver specifikt, hvordan Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse fortsat kan være rygraden i en europæisk tilgang til globaliseringen.

I. KLAR TIL GLOBALISERINGEN

I Hampton Court besluttede Den Europæiske Union, hvilke spørgsmål der krævede en politisk reaktion. Hermed anerkendte man, at EU med sine 27 medlemsstater er en vej for Europa til at handle som et kontinent med en kritisk masse og en rækkevidde, som bør udnyttes bedst muligt. Den Europæiske Union og dens medlemsstater kan tilbyde borgerne et særligt europæisk svar på en række komplekse, globale udfordringer.

Denne bevidsthed om det unikke potentiale, som Den Europæiske Union tilbyder, optræder sammen med en fornyet tillid til, at EU kan gennemføre sin politiske dagsorden i praksis. Bekymringerne om, hvorvidt EU er i stand til det, er blevet gjort til skamme af den dristighed, hvormed beslutningerne blev truffet på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2007, og af de fremskridt, der er gjort med reformtraktaten.

Samtidig går det godt for EU's økonomi. Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse er kommet i centrum af den økonomiske reformproces. Udvidelsen har givet væksten i EU en ekstra dynamik. Takket være udvidelsen af det indre marked med tolv nye medlemsstater har EU opnået en bedre arbejdsdeling samt stordriftsfordele. Europa har i 2006 haft en stærk vækst og en imponerende jobskabelse med 3,5 millioner nye arbejdspladser. Og for første gang i ti år er jobskabelsen gået hånd i hånd med produktivitetsforbedringer. Væksten forventes fortsat at ligge på omkring 2 ¾ % i år som følge af fremgangen i den globale økonomi. Den seneste finansielle turbulens og den sandsynlige opbremsning i USA's økonomi har dog i væsentlig grad øget risiciene for 2008. Derfor har EU brug for at reagere sammenhængende og beslutsomt. Der skal sunde makroøkonomiske politikker til, der kan mindske usikkerheden. Euroen har vist sig at kunne skabe stabilitet og beskytte EU's økonomi som helhed, ikke blot euroområdet. Med de reformer, der er gennemført i de seneste år, er vore økonomier blevet mere modstandsdygtige, og vi vil bedre kunne ride stormen af.

Den Europæiske Union må bygge videre på dette solide grundlag. Inden for EU betyder det, at EU's tilpasningsevne må øges, så der kan skabes bæredygtig velfærd for borgerne, unge som ældre, i byen såvel som på landet, i alle medlemsstaterne. De friheder, som det indre marked bygger på, og den effektive dynamiske konkurrencepolitik er blevet kædet sammen med en aktiv samhørighedspolitik, som nu er på dagsordenen for vækst og beskæftigelse, og dette er med til at fremme velfærden i alle medlemsstater og alle regioner i erkendelse af, at de europæiske principper om solidaritet må efterleves.

Udadtil går det fremad for EU takket være dets åbenhed over for resten af verden både økonomisk og kulturelt, men også med videnuudveksling og anerkendelse af de europæiske værdier over hele verden. Som verdens største eksportør af varer og tjenesteydelser og største importør af varer, største importør af energi, næststørste kilde til og modtager af direkte investeringer nyder EU i høj grad godt af en åben verdensøkonomi. Den øger sin eksport af landbrugsprodukter af høj kvalitet og høj værdi og tilskynder landmændene til at indrette deres produktion efter efterspørgselen på markedet, hvilket er en fordel for miljøet og fødevarer sikkerheden. EU har en åbenlys interesse i, at der bliver fastlagt regler om global styring på en måde, som afspejler vore interesser og værdier. Samtidig har EU et særligt

ansvar som en af de få aktører, der er i stand til at håndtere globale spørgsmål som sikkerhed, klimaændringer, fattigdom og international migration. EU er verdens største donor af udviklingsbistand og hovedpartner for et stort antal tredjelande, og det tager dette ansvar alvorligt og støtter menneskerettigheder og fremmer effektiv multilateralisme og bæredygtig udvikling i hele verden. EU må udnytte de værktøjer, der er til rådighed, i fuldt omfang, hvis det skal kunne styrke sin position i en globaliseret verden.

EU er allerede aktiv på en lang række af de politiske områder, der er nødvendige for at være rustet til at klare udfordringerne fra globaliseringen. Eftersom globaliseringen hele tiden øger den hast, hvormed forandringerne foregår, må der sættes mere gang i disse indsatsområder, hvis EU skal kunne påvirke dagsordenen for globaliseringen. I de kommende måneder vil Kommissionen fremsætte nye idéer til, hvordan der kan gribes fat om disse hovedudfordringer. Der bliver tale om friske idéer, som bygger på, at EU går ind for åbne markeder og fair konkurrence. EU vil fortsat arbejde på at nedbryde barrierer for handel og investering, men vil også stå fast for at forhindre unfair praksis inden for handel og investering og konkurrencefordrejning.

En revision af de interne politikker er allerede på vej, så Europa kan rustes til at klare sig i globaliseringen og gøres til den rette platform, der kan se videre end til sine egne grænser:

- ***Optimal udnyttelse af det indre marked.*** Med EU's fælles marked har europæerne et solidt grundlag for at kunne tilpasse sig globaliseringen og strukturændringerne. Kommissionen er ved at afslutte arbejdet med den ambitiøse og omfattende revision, som Det Europæiske Råd bifaldt på forårsmødet i 2007³, og som skal sikre, at det indre marked fortsat fremmer europæisk vækst og beskæftigelse i en globaliseret verden. Det fælles marked gør Europa mere attraktivt for investorer og virksomheder fra hele verden og mere indflydelsesrigt, når der skal fastsættes regler og standarder for hele verden. Målet er et Europa, som kan bygge på en stærk, innovativ og konkurrencedygtig industri, og som udnytter sit potentiale på tjenesteydelsesområdet, et Europa, hvor forbrugere og virksomhedsledere kan opnå størst mulig fordel af det indre marked, og hvor europæiske standarder kan være med til at opbygge standarder på internationalt plan.
- ***Europas nye sociale realiteter.*** I den igangværende statusopgørelse over de sociale realiteter i Europa gennemgås de store ændringer, der sker i beskæftigelsesmønstre, familiestrukturer, livsstil og i de traditionelle støtteordninger, og som afspejler det stigende pres fra demografien i det aldrende samfund. Dette arbejde vil kræve en tilpasning af den sociale dagsorden, som får konsekvenser på såvel nationalt som europæisk plan. Vi vil få brug for mere effektive midler til at sikre borgernes nuværende ret til adgang til beskæftigelse, uddannelse, sociale ydelser, sundhedspleje og andre former for social tryghed i hele Europa. Globaliseringen er helt central for denne nye virkelighed. EU må på områder, hvor det spiller en direkte rolle, blive bedre til at tilpasse sine eksisterende instrumenter og politikker, men det må også gøre brug af nye politiske tiltag som for eksempel Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. EU må fortsat gøre noget for de borgere, der er ramt af de ændrede handelsmønstre og de økonomiske og sociale forandringer. Det må også være opmærksomt på behovet for at reagere på nye former for fattigdom i vore egne medlemsstater.

³ Formandskabets konklusioner, Det Europæiske Råd, 9. marts 2007, punkt 7.

- ***Migration i et globaliseret Europa.*** I et Europa, hvor der ikke er nogen indre grænser, bliver der med de ændrede behov i det aldrende samfund og et arbejdsmarked under konstant udvikling sat spørgsmålstegn ved de fast etablerede holdninger til migration fra lande uden for EU. Det er nødvendigt med en ny, global tilgang, således at man opnår den rette balance mellem risikoen for arbejdskraftmangel, negative økonomiske og sociale konsekvenser af migrationen, integrationspolitikker og udenrigspolitiske mål.
- ***Bæredygtige energipolitikker og en fremtid med mindre kulstof.*** Konklusionerne fra Det Europæiske Råds forårsmøde i 2007 indeholdt en ambitiøs tilgang til energi og klimaændringer. Målet er en helt ny kurs for den europæiske økonomi og det europæiske samfund. Inden udgangen af 2007 vil Kommissionen fremsætte de vigtigste lovforslag, således at disse mål kan nås inden 2020. At bringe EU på den rette vej til en fremtid med mindre kulstof kræver en enorm indsats, men det indebærer også reelle muligheder: økoindustrien⁴ har allerede flere ansatte end nøglesektorer som bilindustrien eller medicinalindustrien. Det, at EU er fast besluttet på at handle, vil give det et forspring, når et gælder om at udvikle nye teknologier og skabe nye arbejdspladser.
- ***Finansiel stabilitet.*** Den seneste udvikling har fået os til at forstå, at det er af vital betydning for vores økonomi, at der er stabilitet på de mere og mere globaliserede markeder, og at dette ikke kan tages for givet. Gennemsikkelighed på de finansielle markeder, effektive konkurrenceregler, hensigtsmæssig lovgivning og tilstrækkelig kontrol vil fortsat være af afgørende betydning for tillid og resultater. Hvis euroen skal kunne fungere som en vigtig pol for stabilitet og vækst i den globale økonomi, må det overvejes nøjere, hvordan den skal være repræsenteret i de internationale finansinstitutioner.

Samtidig må Den Europæiske Union se på den eksterne dimension og overveje, hvordan en samlet europæisk indsats kan få størst mulig virkning, og hvordan forskellige interne og eksterne politikker bliver bedst rustet hertil.

- ***Mobilisering af den eksterne dimension.*** Det er i EU's interesse at have et åbent, globalt handelssystem. EU må beskytte sine borgere, sine interesser og sine værdier, men protektionisme er ikke løsningen. Som verdens førende på handels- og investeringsområdet kan EU's åbenhed give lavere omkostninger for industrien og lavere priser for forbrugerne og være en konkurrencemæssig stimulering for erhvervslivet og ny investering. Det er dog samtidig vigtigt, at EU bruger sin indflydelse i internationale forhandlinger til at opnå åbenhed hos andre. Åbenhed kan kun forsvares politisk, hvis andre også udviser åbenhed. EU må sikre, at tredjelande udviser den samme åbenhed for eksportører og investorer fra EU, som EU gør over for deres eksportører og investorer, og at der er grundregler, som ikke forhindrer os i at beskytte vore interesser og vore høje produktstandarde for sundhed, sikkerhed, miljø og forbrugerbeskyttelse. Det vil ikke blive tolereret, at virksomheder fra tredjelande, der ønsker at drive virksomhed i EU, omgås de regler, der gælder i det indre marked. Reglerne er de samme for alle, som det fremgår af de seneste forslag fra Kommissionen om det indre energimarked. Såvel forbrugernes som markedsoperatørernes tillid afhænger af, at investeringer fra tredjelande respekterer anerkendte markedsprincipper. Den måde, EU anvender sine regler på, må også afspejle de ændringer, som globaliseringen indebærer for ejendomsret og interesser i alle sektorer. Vi må tage

⁴ OECD og Eurostat definerer økoindustrien som økonomisk virksomhed, hvor der fremstilles varer og tjenesteydelser, der måler, forebygger, begrænser, minimerer eller korrigerer miljøskader på vand, luft og jord, samt problemer med tilknytning til affald, støj og økosystemer.

udgangspunkt i den omfattende dagsorden for konkurrenceevnen udadtil, som Kommissionen foreslog i november 2006⁵ og se på de markeder rundt om i verden, der er ved at åbne sig, og overvinde nye barrierer for handel og investering.

- **Global regulering.** Den globale markedsplads arbejder mest effektivt, hvis der er fælles grundregler. EU har et veludviklet regelsæt, der er baseret på mange års erfaring med at hjælpe medlemsstaterne til at forene deres forskellige fremgangsmåder og finde den rette blanding, som kan få handelen til at blomstre, samtidig med at der bliver overholdt et minimum af standarder for blandt andet sundhed og sikkerhed. Som et resultat af sektormæssige, bilaterale drøftelser med tredjelande er man nu ved at finde frem til en ny, international fremgangsmåde, hvor der fokuseres på samarbejde om regulering, konvergens af standarder og ækvivalente regler. Denne fremgangsmåde bør udvikles yderligere og er af gensidig interesse for EU og EU's partnere.

Nøglen til realisering og implementering af alle disse foranstaltninger er **Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse**. At gøre EU til et dynamisk, konkurrencedygtigt, videnbaseret samfund er fortsat et af de vigtigste mål. Lissabon-strategien er allerede ved at bringe forskellige politiske tendenser sammen, så der kan opnås et mere alsidigt billede af, hvordan EU og medlemsstaterne skal arbejde sammen om at løse de komplekse problemer, Europa står over for i dag. I det følgende kapitel skitseres, hvordan Lissabon-strategien bør udvikles i næste fase for at tage hensyn til de udfordringer og muligheder, globaliseringen indebærer, og lægge grunden til en europæisk løsning.

II. EN UDDYBNING AF REFORMERNE I LISSABON-STRATEGIEN FOR VÆKST OG BESKÆFTIGELSE

Kommissionen betragter genlanceringen af Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse i 2005 som en succes. Set under et har den været med til at sætte mere fart i reformerne og hjulpet medlemsstaterne med at gennemføre vanskelige, men nødvendige ændringer. Kommissionens analyser viser, at strategien har bidraget til de seneste forbedringer af EU's økonomiske resultater.

(i) *Mere vækst og beskæftigelse gennem bedre koordinering*

Den reviderede Lissabon-strategi for vækst og beskæftigelse, hvor der lægges særlig vægt på partnerskabet mellem EU og medlemsstaterne, har vist sig at være rigtig. De integrerede retningslinjer opfylder deres rolle, og det er ikke nødvendigt at ændre dem væsentligt. Implementeringen i medlemsstaterne er dog ret ujævn. Disse har helt klart meget forskellige forudsætninger. Men selv om der tages hensyn hertil, har nogle medlemsstater vist sig mere villige end andre til at sætte "farten op". Denne "implementeringskløft" er ikke til at overse.

Medlemsstaternes økonomier er blevet meget afhængige af hinanden. Afsmittningen fra det ene land til det andet er stor. Fremgang i det ene land skaber fremgang i de andre lande. Træghed i det ene holder de andre tilbage. I den forbindelse er det af allerstørste betydning med sunde skattepolitikker og solide offentlige finanser. De baner vejen for øget, bæredygtig vækst, ikke kun fordi de frigør ressourcer til vigtige investeringer, men også fordi de øger stabiliteten i EU's økonomi og samfundet som helhed.

⁵ Det globale Europa - i konkurrencen på verdensmarkedet - KOM(2006) 567 af 4.10.2006.

Det er vigtigt at presse på med reformerne. Vedtagelsen af landespecifikke henstillinger i indeværende år er et vigtigt skridt fremad. Medlemsstaterne er blevet enige om, hvad de hver især bør gøre for at reformere deres økonomi. Dette er det første skridt hen imod en mere omfattende koordinering af de økonomisk politikker, hvilket er nødvendigt for at kunne få det fulde udbytte.

Ved en omfattende politisk koordinering må medlemsstaternes og institutionernes rolle og beføjelser respekteres fuldt ud, og det kan være særdeles nyttigt at bygge videre på Lissabonstrategien i euroområdet, hvor afsmittningseffekten er meget stor, og hvor behovet for en fælles dagsorden er størst. En fælles mønt og en fælles pengepolitik giver koordineringen en ekstra dimension, som vil kunne styrke euroområdets rolle og give vækst og beskæftigelse for hele EU. Kommissionen vil foretage en omfattende gennemgang af, hvordan ØMU'en har fungeret, for at markere tiårsdagen for Den Europæiske Monetære Union og give ideer til, hvordan politikker, koordinering og styring kan få euroområdet til at fungere bedst muligt.

(ii) Politiske retningslinjer

De fire prioriterede områder, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2006, er den rette ramme for strategien på såvel EU-plan som nationalt plan: FoU og innovation, det rette erhvervmiljø, investering i mennesker samt energi og klimaændringer. På alle fire områder er det imidlertid nødvendigt at udvide reformdagsordenen, hvis det virkelige potentiale for vækst og beskæftigelse skal kunne realiseres.

– Mere FoU og innovation

Med globaliseringen er der sat mere fart i forandringerne – på det teknologiske område, men også med hensyn til ideer og den måde, vi arbejder og lever på. Hvis det lykkes for Europa at frigøre sit potentiale til innovation og kreativitet, kan det være med til at bestemme, hvilken retning forandringerne skal tage, så de kan kombineres med de særlige europæiske værdier og den kulturelle mangfoldighed, som er så vigtig for det europæiske samfund⁶. Der har på dette område været lagt vægt på at øge udgifterne til FoU, og medlemsstaterne er ved at nå målet med 3 % af BNP. Alle medlemsstaterne har fastsat nationale mål, og det er nu op til den offentlige og især den private sektor at nå målene.

Men investering alene er ikke en garanti for bedre resultater på FoU-området. Vi har brug for et marked, hvor det går hurtigere med at få innovation omsat til nye produkter og tjenesteydelser. Europa har brug for bedre forsknings- og innovationsvilkår, for eksempel attraktive karrieremuligheder for forskere, et moderne IER-system og interoperable standarder. I en videnøkonomi er der brug for fri bevægelighed for ideer og forskere, hvilket giver en "femte frihed" ud over de fire friheder i det indre marked og skaber et egentligt europæisk forskningsområde.

Vi må arbejde videre med at løse problemerne med spredningen af ressourcer og for små enheder og udvikle den såkaldte "videntrekant" mellem forskning, uddannelse og innovation. Det betyder, at vi må hjælpe medlemsstaterne med at samle ressourcerne på strategiske forskningsområder, at vi må modernisere de højere uddannelser og skabe innovative, nye infrastrukturer som et supplement til Det Europæiske Teknologiske Institut. Hermed kan vi tiltrække de bedste forskere og fremme epokegørende teknologier.

⁶ Et innovationsvenligt og moderne EU – KOM(2006) 589.

– *Et mere dynamisk erhvervsmiljø*

SMV og iværksætteri er sat højt på reformdagsordenen. Spørgsmålet er nu, hvordan vi får frigjort det vækst- og beskæftigelsespotentiale, der findes i SMV, og hvordan vi i fuldt omfang kan udnytte deres innovative kapacitet. Kommissionen vil høre SMV og deres repræsentanter om en lov om små virksomheder for Europa med henblik på inden udgangen af 2008 at kunne fremsætte en række forslag til støtte for SMV.

"Fænomenet" bedre regulering er begyndt at slå rødder i hele EU, og det er institutionerne, der må vise vej. Kommissionen har indført store ændringer i den måde, hvorpå den udformer nye forslag og overvåger gennemførelsen af den eksisterende fællesskabsret. Europa-Parlamentet er også begyndt at bruge konsekvensanalyser, men Rådet endnu ikke.

Fordelene ved bedre regulering skal kunne mærkes på alle niveauer. Alle medlemsstaterne er blevet enige om at reducere de administrative byrder med 25% inden 2012. Der bør skæres ned på eksisterende byrder, men det bør også overvejes, om alle de administrative krav i fællesskabslovgivningen nødvendigvis skal gælde fuldt ud for SMV. Næste trin er at modernisere de offentlige myndigheder, så de kan tilbyde en gennemskuelig og forudsigelig service og en effektiv klageadgang.

– *Bedre beskæftigelsesegnethed og større investering i mennesker*

Både globaliseringen og den teknologiske udvikling kan føre til ulighed og øge kløften mellem faglærte og ufaglærte. Den bedste løsning er at hjælpe hver enkelt til at tilpasse sig kravene på arbejdsmarkedet ved at forbedre uddannelsernes kvalitet og adgangen til kvalifikationsgivende uddannelse for alle aldersgrupper. Som det fremgår af de seneste undersøgelser⁷, er det ikke kun et spørgsmål om øget investering. Hvis der skal opnås bedre resultater, skal der ske en modernisering af uddannelsespolitikkerne. En ud af seks unge forlader skolen uden kvalifikationer, og uden målrettet støtte vil de kunne blive udelukket fra videnøkonomien og blive sårbare over for de ændringer, som globaliseringen fører med sig.

Der er stigende interesse for "flexicurity". Denne model giver arbejdstagerne mulighed for bedre at klare jobskifte i perioder med hastige forandringer på arbejdsmarkedet. Ved at opgradere arbejdstagernes færdigheder og beskytte dem snarere end bestemte arbejdspladser hjælper flexicurity dem til bedre betalte og mere tilfredsstillende job eller endog til at starte deres egen virksomhed.

Kommissionen har foreslået fælles principper herfor til drøftelse på Det Europæiske Råds møde i december. Hermed får medlemsstaterne et grundlag, som de kan bruge, når de sammen med de nationale arbejdsmarkedsparter skal tilpasse flexicuritymodellen til deres egne forudsætninger og indføre denne model i deres nationale reformprogrammer.

Der bør ligeledes lægges større vægt på aktiv inklusion og lige muligheder. Der bør gøres en større indsats for at opnå mere social tryghed, ligesom der bør sættes mere ind på at bekæmpe fattigdommen.

⁷ "Education at a glance", OECD, 2007.

– *Energi og klimaændringer*

De ambitiøse mål, Den Europæiske Union vedtog for en reduktion af drivhusgasemissioner og brug af energi med lavt kulstofindhold, er baseret på to ting, nemlig dels en overbevisning om, at fundamentale ændringer er inden for økonomisk rækkevidde, hvis vi benytter mekanismer som handel, hvor det er markedet, der styrer processen, dels tillid til, at borgerne nu er helt indstillede på reformer. Med de to lovpakker, der vil blive fremlagt i efteråret om det indre energimarked og om opfyldelse af de vedtagne mål, foreslås der en ambitiøs og effektiv ramme, hvormed der kan opnås sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energi, og de indvarsler en ny generation af EU-foranstaltninger til reduktion af emissioner inden for alle områder, lige fra energiforsyning til transport. Denne ambitiøse fremgangsmåde er også det bedste udgangspunkt for internationale forhandlinger om håndtering af klimaændringerne på globalt plan.

Med Lissabon-strategien har medlemsstaterne en ramme for, hvordan de kan udvikle egne foranstaltninger til at fremme en økonomi med lavt kulstofindhold, for eksempel med skattemæssige foranstaltninger og incitamenter, og de kan se, hvordan foranstaltninger, der har vist sig effektive i en medlemsstat, kan overtages af andre. Strategien kan også være en støtte for en ny økologisk tilgang til industri- og innovationspolitikken for at fremme en mere generel indførelse af bæredygtige og miljøvenlige teknologier.

III. VEJEN FREM FOR EUROPA I GLOBALISERINGENS TIDSALDER

EU må kunne vise borgerne, at det har en overbevisende vision om, hvordan et globalt Europa kan tilpasse sig de nye krav og samtidig beskytte deres interesser og reformere sin økonomiske og sociale politik, så denne og de kommende generationer fortsat kan opleve fremgang, solidaritet og sikkerhed. Udfordringer af det omfang kan kun klares, hvis det sker i et partnerskab mellem medlemsstaterne og EU. Et aktivt engagement og større ansvarsbevidsthed hos alle aktører er en forudsætning for Lissabon-strategiens succes. Det vil kræve, at man bliver enige om at iværksætte en effektiv og lydhør kommunikationsstrategi over for borgerne i EU.

EU er nu ved at træffe beslutning om mange forskellige EU-politiske initiativer, hvor hver især har sin egen logik og sine egne fortalere. Det er en særlig udfordring for Det Europæiske Råd både i oktober 2007 og i foråret 2008 at samle disse forskellige initiativer til et hele, så der reageres sammenhængende på de interne og eksterne udfordringer, EU står over for i denne globaliseringens tidsalder. Det er mere klart nu end nogensinde før, at EU kun kan nå sine mål hjemme, hvis det optræder aktivt og forenet på globalt plan, og at dets interne politikker må udrustes og sommetider tilpasses for at nå de eksterne mål. Tempoet i indsatsen kan kun sættes op, hvis EU og medlemsstaterne forener deres kræfter.

Det forpligter den enkelte medlemsstat til at tage udfordringen op og indføre økonomiske og sociale reformer, så Europa, både på EU-plan og på nationalt plan, bedre kan drage fordel af globaliseringen. Kommissionen vil som omtalt i dette oplæg fremsætte forslag til detaljerede initiativer og vise, hvordan den europæiske dimension kan tilbyde et langsigtet perspektiv og nå meget længere, end medlemsstaterne er i stand til hver for sig.

Det uformelle Europæiske Råd er en anledning til at skitsere en helhedsløsning og til at bekræfte, at de indsatsområder, der er behandlet i dette oplæg, har den rette sammensætning af foranstaltninger. De europæiske ledere må have en klar forestilling om, hvad nøgleelementerne er i den europæiske indsats:

- Hvilke vigtige budskaber skal der kommunikeres til borgerne om Europas reaktion på globaliseringen?
- Hvordan kan de forskellige elementer i EU's interne og eksterne indsats samles under et?
- Hvordan kan medlemsstaternes og EU's bestræbelser koordineres, så de kommer borgerne og forbrugerne mest muligt til gode.

Dette bør være udgangspunktet for Det Europæiske Råds forårsmøde i 2008, som er det vigtigste årlige møde, hvor der gøres status over Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse, og trådene samles. Det skal fremgå, hvordan vor nye politiske dagsorden, takket være en fornyet politisk dynamik, kan gøre Europa til en tillidsfuld og succesrig spiller i globaliseringens tidsalder.